

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **G.**, štátneho príslušníka Indickéj republiky, bez cestovného dokladu, t. č. Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpeného JUDr. B. B., proti odporcovi: **Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica**, Štefánikovo nábrežie č. 7, 974 01 Banská Bystrica, o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporcu č. UHCP-BB-BB-AV-9-2/2010 zo dňa 01.06.2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/14/2010-21 zo dňa 27.07.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/14/2010-21 zo dňa 27.07.2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 38Sp/14/2010–21 zo dňa 27.07.2010 potvrdil rozhodnutie č. UHCP-BB-BB-AV-9-2/2010 zo dňa 01.06.2010, ktorým odporca podľa § 62 ods. 3 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon“) na účel výkonu administratívneho vyhostenia navrhovateľa z územia Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) rozhodol s účinnosťou od 15.06.2010 o predĺžení lehoty zaistenia, určenej rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica č. p.: UHCP-70-7/RCP-BB-CP-BB-AV-2009 zo dňa 17.12.2009, na čas nevyhnutne potrebný k realizácii tohto opatrenia, najviac však o ďalších 12 mesiacov, t. j. najviac do 15.06.2011.

Krajský súd skonštatoval, že nezistil v činnosti správneho orgánu pochybenia, spôsobilé viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a s ohľadom na osvedčený priebeh konania a okolnosti doplnenia právnej úpravy o § 62 ods. 3 zákona považoval vydanie rozhodnutia o predĺžení doby zaistenia najviac na dobu stanovenú zákonom za vecne správne a zákonné.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie, keďže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.).

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže už v opravnom prostriedku sa domáhal, aby mu bolo doručené vyjadrenie odporcu (pokiaľ také k opravnému prostriedku predloží) a aby bol vyzoomený o termíne verejného vyhlásenia rozsudku, ale nebolo mu vyhovené. Obsah vyjadrenia odporcu nepoznal a verejného vyhlásenia rozsudku sa zúčastniť nemohol, keďže ho krajský súd o termíne nevyrozumel a ten nebol ani obvyklým postupom súdu zverejnený na jeho webovej stránke na internete a ani na úradnej tabuli súdu. Právny zástupca navrhovateľa bol v deň vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 27.07.2010 na krajskom súde (v súvislosti s konaním pod sp. zn. 42Sp/20/2010), ale na úradnej tabuli zverejnenie konania pojednávania nezistil a ako dôkaz svojho tvrdenia predložil aj zoznam pojednávanií Krajského súdu v Trnave s rozpisom pojednávanií v období od 19.07.2010 do 22.09.2010 vytlačený z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - <http://www.justice.gov.sk/sudy/zp.aspx>, kde vyhlásenie rozhodnutia vo veci sp. zn. 38Sp/14/2010 na dátum 27.07.2010 uvedené nebolo.

Nakoľko nebolo vyjadrenie odporcu navrhovateľovi do vydania rozsudku známe, nemohol sa k nemu vyjadriť, a teda z hľadiska dôvodov predĺženia lehoty zaistenia bolo rozhodnutie nepreskúmateľné.

V odvolaní ďalej navrhovateľ namietal, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely

návratu štátnych príslušníkov tretích krajín (ďalej len „Smernica“), ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, považuje zaistenie za donucovacie opatrenie, ktoré sa má použiť až vtedy, ak nemožno použiť iné menej prísne opatrenia, ako sú pozbavenie osobnej slobody. Zaistenie je pri tom závislé od správania sa zaisteného. Pokiaľ sa správny orgán odvolával, že predĺženie lehoty zaistenia vyplýva z tejto smernice, nebolo možné toto ustanovenie chápať mimo rámec celej smernice, ktorá odvodzuje použité zaistenia práve od správania sa účastníka konania. Vykonávanie zaistenia preto nemôže byť závislé na skutočnostiach existujúcich mimo možností zaisteného, tieto akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, tak ako to vyriekol súd, totiž existencia vystavenia či nevystavenia cestovného dokladu. Navrhovateľ sa domnieval, že rozhodnutím odporcu bol porušený zákon a nesúhlasil s tvrdením, že rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia je potrebné pre účely administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia. Správny orgán vo svojom rozhodnutí neoznačil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že navrhovateľ maril svojim správaním vyhostenie, keď nespolupracoval.

Podľa názoru navrhovateľa sprostredkovanie len jednej konzulárnej návštevy pracovníka Veľvyslanectva Indickej republiky v priestoroch ÚPZC Medved'ov za obdobie šiestich mesiacov a následné konštatovanie, že navrhovateľ nespolupracoval, keďže neuviedol žiadne nové skutočnosti, nasvedčuje, že odporca v konkrétnom prípade nevykonával prípravy na odsun cudzinca s náležitou starostlivosťou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 30. novembra 2009 č. 2010/C 24/28.

Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia založené len na skutočnosti nevystavenia náhradného dokladu, bez zistenia zavinenia tejto skutočnosti účastníkom konania, je hrubým zásahom do práv navrhovateľa, pričom ten je presvedčený, že vlastným konaním či správaním nemaril činnosť správneho orgánu, v rozhodnutí sa nedozvedel príčinu nevystavenia dokladu a má odôvodnenú obavu, že túto príčinu ani správny orgán neskúmal, keďže zistenie dôvodov z rozhodnutia nevyplývalo. Navyše doba, o ktorú predĺžil lehotu zaistenia, je neprimeraná k sledovanému účelu a verejnemu záujmu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril prípisom zo dňa 28.09.2010, v ktorom oznámil, že vo veci neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na posúdenie zákonnosti vydaného rozhodnutia a všetky relevantné skutočnosti už boli uvedené v jeho vyjadrení

zo dňa 29.06.2010, ktoré bolo krajskému súdu zaslané pod číslom UHCP-BB-BB-AV-0-005/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách dôvodov, ktoré boli uplatnené v podanom odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p..

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 O. s. p.). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O. s. p.).

V intenciách ustanovení tretej hlavy piatej časti O. s. p. "Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov" sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 250i veta prvá O. s. p., pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Zo spisu krajského súdu bolo zistené, že pod číslom listu 18 je v spise založený „Zoznam vecí, v ktorých je určené vyhlásenie rozhodnutia bez pojednávania na Krajskom súde v Trnave, určené na deň 27. júla 2010 pred samosudkyňou: JUDr. Katarína Benczová na I. poschodí, č. dverí 213“. Ako druhá vec v poradí je na 10:45 hod. uvedená vec navrhovateľa (sp. zn. 38Sp/14/2010). Ako dátum vyvesenia na úradnú tabuľu je pečiatkou zaznačený deň 16.07.2010.

Navrhovateľ k svojmu odvolaniu ako dôkaz pripojil zoznam pojednávaní Krajského súdu v Trnave s rozpisom pojednávaní v období od 19.07.2010 do 22.09.2010 vytlačený z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (<http://www.justice.gov.sk/sudy/zp.aspx>), kde vyhlásenie rozhodnutia v posudzovanej veci sp. zn. 38Sp/14/2010 na dátum 27.07.2010 uvedené nebolo. Neboli tam uvedené ani ďalšie dve vyhlásenia rozsudkov (pod sp. zn. 38Sp/11/2010 a 38Sp/15/2010), ktoré boli uvedené na zozname vecí, v ktorých bolo určené vyhlásenie rozhodnutia bez pojednávania na krajskom súde na deň 27.07.2010 pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Benczovou – na rovnakom zozname ako posudzovaná vec.

V záujme zabezpečenia informovanosti širokej odbornej a laickej verejnosti Ministerstvo spravodlivosti zverejňuje aspoň raz týždenne na svojej internetovej stránke zoznam súdnych pojednávaní. Ide o zoznam pojednávanych vecí okresných a krajských súdov, v prípade ak ide o pojednávanie alebo o verejné vyhlásenie rozsudku.

V čl. 142 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, v platnom znení, je uvedené, že rozsudky sa vyhlasujú v mene Slovenskej republiky a vždy verejne.

Podľa § 156 ods. 1 O. s. p. sa rozsudok vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení konania, ktoré rozsudku predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na tri týždne; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným účastníkom hneď po pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, a neprítomným účastníkom ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenie § 119 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije (§ 156 ods. 2 O. s. p.).

Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 211 ods. 2 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 223 O. s. p. odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

Keďže vyjadrenie navrhovateľa v odvolaní spolu s predloženým dôkazom (zoznam pojednávania Krajského súdu v Trnave s rozpisom pojednávania v období od 19.07.2010 do 22.09.2010 vytlačený z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky) a zistenia zo spisu krajského súdu sa rôznia a nie je možné si dodatočne overiť, či bol Krajským súdom v Trnave náležite dodržaný postup podľa § 156 ods. 3 O. s. p., bolo potrebné rozhodnúť, tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené, nakoľko porušenie procesných práv účastníka možno napraviť len zrušením rozsudku zaťaženého vadou podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p..

K navrhovateľovej námietke ohľadne nezaslania odporcovho vyjadrenia krajským súdom tunajší súd považoval za potrebné uviesť, že podľa § 44 ods. 1 veta prvá majú účastníci a ich zástupcovia právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov. Súdu z nijakého predpisu nevyplýva povinnosť zaslať navrhovateľovi odporcovo vyjadrenie sa k navrhovateľovmu odvolaniu, avšak navrhovateľ ako aj jeho právny zástupca sa mohli s týmto vyjadrením oboznámiť zo spisu vedeného na krajskom súde.

Námietkami v odvolaní, ktoré sa týkali predĺženia lehoty zaistenia navrhovateľa, sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko bolo zistené, že konanie trpí takou vadou, pre ktorú bolo potrebné zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že mohlo dôjsť k nedodržaniu postupu podľa § 156 ods. 3 O. s. p., čím by bola navrhovateľovi odňatá možnosť zúčastniť sa na verejnom vyhlásení rozsudku vo veci, v ktorej je účastníkom konania (§ 18 a nasl. O. s. p.) a tým znemožnená

realizácia jeho procesných práv, Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/14/2010-21 zo dňa 27.07.2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f) v spojení s § 221 ods. 2 O. s. p.).

V ďalšom konaní bude potrebné, aby krajský súd opätovne riadne oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením v zmysle § 156 ods. 3 O. s. p..

Podľa ustanovenia § 226 O. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci. O trovách tohto odvolacieho konania teda v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O. s. p. rozhodne v novom konaní súd prvého stupňa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 08. decembra 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková